

A v tech Mikulčicách, tam je dobře,
majú tam devčata v každém domě;
měl sem tam jednu,
chodil sem za ňú
štyry neděle.

Po štyry neděle ve dně, v noci,
jako tá rybička po potoce;
ešče půjdu ráz
a zeptám sa vás,
mám-li přijít zas.

Nechod' k nám víc, švárný šohajičku,
zbraňujú tatíček aj s mamičkú;
brání tatíček,
mamička nedá,
že su chudobná.

Neděľaj si, miľá z toho pranic,
dyby ich bránilo na stotisíc;
Pámbů statek má,
a on nám ho dá,
dyž budeš hodná!

548.

Z Velké.

Suš. 129, Bart. II. 151, 124.

Táhle.

Ne-da - le - ko há-ja, šo-haj sa k nám dá - vá, ešče u nás
ne-byľ, už mu za mňa bráňá, eš - če u nás nebyľ,
už mu za mňa bráňá.

1.

Nedaľeko hája
šohaj sa k nám dáva,
[: ešče u nás nebyľ,
už mu za mňa bráňá.:]

Nebraňte, nebraňte,
zebrat sa nám dajte,
[: zebrat sa mosíme,
rádi sa vidíme.:]